

Nový Jeruzalém č. 5/2024

Zpravodaj pro **293.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **v Bohdalově – ve čtvrtek 16. května 2024 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Měříně:

Ve čtvrtek 11. dubna 2024 na mši svaté při pouti NJ bylo asi 150 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu pěti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji** 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva Mons. Michaela Pojezdného OPraem při pouti Nový Jeruzalém v Měříně:

Bratři a sestry! Prožíváme velikonoční dobu. Přichází různá přání. Velmi často se tam opakovalo: „**Přeji Ti hodně radosti, hodně Velikonoční radosti.**“ S tím slovem **radost** se setkáváme o Velikonočních často. **Evangelium, to je radostná zvěst.** To, že jsme Bohem milováni, to je **radost.** Když jsem přemýšlel, jak Pán Ježíš vstal z mrtvých a **že by to byla hned radost pro apoštoly?** Chodili s ním tři roky, slyšeli jeho slova, byli svědky zázraků, které konal..... a teď najednou ten, který i z mrtvých vzkřísil, sám na kříži umíral. Jak těžce to na ně dopadlo. A když potom slyší Marii Magdalénu: „Hrob je prázdný.“ Že by začali jásat? Dva učedníci jdou do Emauz, poznali ho až při lámání chleba. Tomáš: „**Dokud nevložímu ruku do jeho ran, nebudu věřit.**“ A najednou On stojí uprostřed nich: „**Tomáši, dotkni se mně!**“

Teprve to setkání s živým Kristem je pro ně **zdrojem radosti.** Jak se to mohlo stát? Vždyť s ním byli celé tři roky. Důležité je si uvědomit, jak se člověk musí otevřít pro Boží působení. Vyvolený národ očekával Mesiáše. To očekávání Mesiáše narušovalo člověka špatným způsobem. Ne tím, že ho očekávali, ale že **chtěli naplnění svých představ.** Mesiáš musí být takový, takový a takový. I matka dvou apoštolů, synů Zebedeových, prosí Ježíše: „Ať jeden z nich sedí po tvé pravici a druhý po tvé levici.“ Jaké bylo představy, poznal Ježíš, když řekl: Do vlastního přišel, vlastní ho nepřijali. **Všechno se změnilo u učedníků ve chvíli, kdy ho uviděli živého.** Když s ním jedli. Nastala úplně jiná situace.

Dnes jsme naslouchali dnešnímu Božímu Slovu o tom, že apoštolové hlásali Krista. Velerada je nechala zavřít. Žalář byl hlídáný. Ráno mají být předvedeni. Dveře jsou zavřené, ale oni tam nejsou. Zavolali si je. A jsou to úplně jiní lidé, než byli dřív. **Více je třeba poslouchat Boha, než lidi.** Petr jasně promlouval. Jaká v nich narostla jistota. **Ta radostná jistota** je neopustila ani ve chvílích, kdy položili pro Krista a víru život. Pro toho, kdo za nás zemřel na kříži. Změnili se.

Setkání s Kristem musí proměňovat člověka. Když se díváme do svého vlastního života – také máme různé všelijaké představy. Říkáme o sobě, že jsme věřící lidé. Svätý Pavel píše: „**Žije ve mně Kristus.**“ My Pána Ježíše přijímáme. **Kde je radost?** Záleží na tom, jak se dokážeme vyprázdnit pro Pána Ježíše. Když má přijít nějaká velká, vzácná návštěva, tak se všechno vzorně uklízí. Jak bychom měli mít vzorně uklizeno. **Jak bychom se měli snažit, abychom měli v sobě pokoj.** Proč je tolik napětí mezi lidmi? Proč se lidé mezi sebou hádají? Svět je celý rozhádaný. Když si pustíte televizi nebo sdělovací prostředky, je tam stálá hádka. Říkají si škaredá slova. **Dokonce si vymýšlejí zákony, které jsou proti přirozenému zákonu a proti zákonu Božímu.** To všechno rozbíjí. My si musíme být vědomi toho, že ten zlý skutečně působí. Že ten zlý má nad některými lidmi velkou moc, velkou sílu. Dávají se vědomě do jeho služby. Je potřeba, abychom byli jiní. Pán Ježíš nás vyzývá: „**Nepřizpůsobuje se tomuto světu.**“ A zve nás k sobě: „**Pojďte ke mně všichni, kteří jste obtíženi, já vás občerstvím.**“ Nabízí nám otevřenou náruč. Ten, který je plný lásky. Je zvláštní ta Boží láska. Je Trojice a je jeden Bůh. A protože Bůh nemůže trpět, bere na sebe lidské tělo. **Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele dává svůj život.** My se snažíme pro ty, které máme rádi, dělat to nejlepší. Bůh přijímá z Panny Marie lidské tělo. Bere na sebe lidské tělo, aby se mohl obětovat. Abychom viděli, jak miluje nás.

Každý z nás má v Jeho srdci místo. Mysleme na to. Tvoříme s Ním jednotu, když vstupuje do našeho života a máme svoje představy. Pravdu máme hledat a On to říká a potvrdil to svou smrtí. **Já jsem cesta, já jsem pravda, já jsem život.**

Ti, kteří o životě nic nevědí, o životě rozhodují. Je potřeba, abychom měli úctu k tomu, který nám život dal. Všeobecně se říká, **že život je dar.** Ale – bereme ho jako dar? Jsme vděční tomu, kdo nám život dal? Jsme vděční za dary, kterými nás zahrnuje? Jsme vděční za Jeho lásku? **Patřit do Boží rodiny – to je zdroj velké radosti.** To, že se můžeme setkávat. **To, že nás Pán Ježíš zve k sobě, to je zdroj velké radosti.** Není to radost jenom na období Velikonoc – **to je radost na celý život.** Chtějme si být toho vědomi. Jsme zahrnuti Boží láskou. Víc dostat nemůžeme. Apoštolové se proměnili. Ze zastrášených apoštolů, vždyť i Petr zapřel, se stávají úplně jiní lidé.

Víte – je potřeba od **sebe rozlišovat pýchu a hrdost.** Je špatné, když je člověk pyšný, **ale máme být hrdí, na to, že patříme do Boží rodiny. Máme být hrdí na to, že můžeme Stvořitele nazývat svým nebeským Otcem. Máme být hrdí na to, že víme, jak nás Bůh miluje.** Je něco rozdílného – pýcha a hrdost. **Budme hrdí na to, že jsme křesťané,** že neseme Kristovo jméno. A děkujeme Pánu Bohu. A budme pro Něho vždycky připraveni. A snažme se, abychom na tu Jeho lásku odpovídali láskou také my. Jak On dává naplno, abychom také my, když už to nedokážeme, alespoň **toužit potom,** abychom **vším tím, co děláme a jak to prožíváme vyjadřovali svoji lásku k Němu.**

Na závěr poutě NJ Mons. Michael zmní **velkou radost** – dokončuje se čtvrtý anděl na Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze. Dá-li Bůh, tak 15. srpna bude vše hotovo. **Je to radostná věc** – vracet se ke starým dobrým věcem. Ochrana Panny Marie – je to naše matka. Světe div se, v této divné době, stojí obnovený Mariánský sloup a teď se chýlí k dokončení. Díky všem, kteří k tomuto dílu jakýmkoli způsobem přispěli. Ať Nový Jeruzalém pokračuje. Hasiči mají heslo: „**Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci.**“ Budme všichni hasiči: abychom všichni **žili Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci.** K tomu ať Vám **žehná Bůh – Otec, Syn a Duch Svätý. AMEN.**

Sbírka: Po uhrazení nutné rezie poutě NJ jsme darovali **21 200 Kč na pomoc sestrám premonstrátkám v Doksanech.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Josefu Havelkovi a farníkům z Měřína, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Bohdalově Mons. Dominika kardinála Duky, OP, emeritního pražského arcibiskupa. Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působení (zdroj: Wikipedia): Dominik kardinál Duka (občanským jménem Jaroslav Václav Duka; * 26. dubna 1943, Hradec Králové) je vysoký římskokatolický klerik, dominikán, v letech 2010–2022 36. arcibiskup pražský, 24. primas český a kardinál. Dne 22. června 1970 přijal kněžské svěcení. V roce 1986 byl jmenován provinciálem České provincie dominikánů (1986–1998), následně se stal 24. biskupem královéhradeckým (1998–2010), apoštolským administrátorem litoměřické diecese (2004–2008) a duchovním protektorem a generálním kaplanem orleánské obediencie Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského (2012–2021). V dubnu 2010 byl zvolen za předsedu České biskupské konference. Papež Benedikt XVI. jej při papežské konsistoři konané dne 18. února 2012 v Římě jmenoval kardinálem.¹ Jeho doživotním titulárním kostelem je kostel sv. Marcelína a Petra v Lateránu. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Moji rodiče mě učili především svým osobním příkladem, výchovou, vyprávěním základním vztahům, pilřům našeho života, víře, která nikdy nezklame. Naději, která nikdy neumírá. A lásce. Ta se nedá naučit nazpaměť. Ta se žije. Láse k Bohu, vlasti, církvi. To je láska k rodičům. To je láska k domovu **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Kněžské povolání si nikdo nevymyslí. Kněžské povolání Vám nikdo nemůže vštípit. A není zde účinná žádná reklama. To Bůh osloví sám, Boží slovo, hebrejsky dábar. To není zvuk. To je událost. To se stane. Jak říkají proroci. A to se stalo o jedné malé pobožnosti, kdy kázání bylo o knězi, který chce opustit své povolání a stát se bankovním úředníkem (fakticky to byla narážka na kněze Isidora Zahradníka, strahovského premonstráta, který spolu se spisovatelem Aloisem Jiráskem 28. října 1918 vyhlásili československý stát. Zklamán, že neobdržel vysoký úřad, odchází a**

umírá jako bankovní úředník ve Vídni). Myslím, že to je i varování pro některé kněze, kteří opustí své povolání, v domněnku, že se vydali na šťastnou cestu. Moje celoživotní zkušenost, ale i četba řady knih, dokonce i kněžských románů, vypráví a tvrdí pravý opak. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?**

Odpověď na otázku, kdo byl mým vzorem je na celé stránky. Byli to kněží padesátých let, kteří byli solidární s našimi rodiči, především s otcem, spolu s ním byli vězňeni a perzekuováni. Z hlediska kněžské formace bych měl uvést alespoň 2 jména. P. Metoděj Habáň, Mons. Josef Poul (rodák z Radostína nad Oslavou) a později primasové Mindszenty, Beran a Wyszyński. Arcibiskup Otčenášek ... **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Je to věrnost, která je stále oživovaná slavením eucharistie, modlitbou liturgie hodin, četbou a studiem Písma svatého, kdy evangelia naplněná proroctvím jsou tou nejhlubší studnicí duchovního života, ale i inspirací a stálou výzvou k věrnosti. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Má-li vzrůst víra v naší zemi, je potřeba, aby naši věřící, na prvním místě dát matku, pak otce, ale i starší sourozence a přátele, aby hleděli na život očima víry. Ona dává smysl našemu životu. Z ní vyrůstá naděje, která nám nedá propadnout depresi a rezignaci. Zkušenost života s Bohem, zkušenost s Kristem v eucharistii a rozumná obezřetnost Vám nedovolí zradit. Jidáš, jakási hypostáze zrady v tom nejširším slova smyslu, byla a je pro mne tou nejstrašnější výhrůzkou pekla. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?** Jako důchodci, ale církevně se nepoužívá tohoto termínu, nazývá nás emeritními, tedy, kteří si zaslouží určitě uvolnění, mi dává možnost trochu větší svobody prožívat tajemství kněžství, duchovních přátelství, ale také větší čas modlit se spolu s Biblií. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ v Bohdalově? (ze sbírky se hradí nutná rezie, co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)** Odpověď nechávám na Mons. Janovi a jáhnu Ladislavovi – a ti ji určují na pomoc početným rodinám při poutích, aby díky dobrodincům to nemuseli platit jejich rodiče.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Boty mě skutečně tlačí, protože ve stáří nehty přinášejí klopoty, ale vím, že se ptáte na něco jiného. Co mě bolí a co mi dělá starost je nedostatek náboženské výchovy a výuky jednak v raném dětství a v prvních školních letech. Zanedbávání výuky ve vyšších ročnících a na středních školách. A to je také důsledek nedostatku studentů a studentek na teologických fakultách, ale i nedostatek bohoslovců v kněžských seminářích. Podílí se na tom také velmi často naše špatná a stěžovácí nálada, která nám nedovoluje vidět krásu Kristovy církve. To není náš podnik. To je Jeho dílo. Zaplacené Jeho krví, vyrostlé z Jeho lásky.

Na co se nejvíc těšíte? Protože jsem vstoupil do devadesátého desetiletí, pak musím svůj zrak více soustředit na cíl mé cesty. A to je ten, pro kterého jsem žil a jemuž jsem sloužil. Doufám, že Panna Maria a moji křestní a biřmovací patroni na mě nezapomínají.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Moji největší radostí byly letošní Velikonoce a to v liturgii hodin, nádherná lekce a její přečtení, při ranní hodině čtení a liturgie velikonoční vigílie, kdy jsem mohl jako concelebrant v klidu, v mnohem větším klidu prožít celý běh této náročné bohoslužby. **Co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Pro rodinu, dnešní rodinu, nejdůležitější je věrnost. Z věrnosti manželů, vyrůstá i věrnost dětí. A mýlí se ti, kteří se domnívají, že bez věrnosti může existovat láska. A církev, především my kněží, řeholníci a řeholnice, máme zpytovat svědomí na kolik o této věrnosti podáváme svědectví. Krize současné církve má mnoho podob, ale tou nejhorší metlou stala se nevěrnost těch, kteří po koncilu zradili své přísahy, své sliby a často zbaběle utekli. Ale Bůh mi dal v životě poznat věrná manželství, věrnost prožívanou ve statečnosti a také v radosti. Rovněž tak jsem mohl poznat věrné biskupy, kněze, řeholníky i řeholnice. A díky této věrnosti mohu se v životě radovat a nepodléhat zapšklosti.

Pouť NJ v Bohdalově bude 16.května, kdy má svátek **sv. Jan Nepomucký** – Mons. Jan poslal toto: **Sv. Jan Nepomucký**, mučedník za práva církve a zachování zpovědního tajemství, byl shozen do Vltavy 20.3.1393, asi za měsíc jeho tělo vyplavalo a bylo pohřbeno v blízkém kostelíku. Později bylo přeneseno do katedrály sv. Víta. Tam byl Janův hrob 15. 4. 1719 komisionálně otevřen a při prohlídce jeho ostatků vypadla z lebky organická hmota o velikosti lžice. Pět odborníků se shodlo na tom, že se na pohled jedná o jazyk. Při zkoumání této relikvie

o šest let později při třičtvrtěhodinovém vyjmutí hmota naběhla a zčervenala. Při šetření v r. 1973 se moderními metodami zjistilo, že jde skutečně o hmotu patřící ke zkoumaným kostem, shodnou po stránce imunologické i sérologické. Šetření v elektronkovém mikroskopu ukázalo, že jde o suchou mozkovou tkáň a při zvlhnutí v r. 1725 došlo k oživení základní červenohnědé barvy i k částečnému nabobtnání. Mozková hmota pak byla znovu uložena do relikviáře, kde nadále zůstává ve tvaru jazyka. Jan Nepomucký byl blahorečen 31. 5. 1721 papežem Inocencem XIII. a svatořečen 19. 3. 1729 papežem Benediktem XIII.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA: Chci napodobovat víru, která uschopňuje přesvědčení vyznávat a dle něho žít. Budu žít věrně ve svém povolání jako křesťan s prosbou k Bohu o potřebnou sílu.

Bože, Tys vyvolil kněze a mučedníka Jana za obhájce práv církve a za strážce zpovědního tajemství; dej, ať následujeme příklad jeho statečnosti a věrně plníme službu, ke které jsi nás povolal. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Každý krok se počítá - film o pěší pouti do Říma - před pár lety jsem se zúčastnil jedné pěší poutě a společně jsme putovali i s panem režisérem Tadeášem Daňkem. Asi před dvěma lety natočili film o pěší pouti Kamila Bartošky alias Kazmy o pouti do Santiaga de Compostela. Nyní natočili volné pokračování o pěší pouti do Říma. Pan Daněk mě poprosil o možnost šíření "reklamy" na tento nový film. Film můžete spustit

na <https://www.ceskatelevize.cz/porady/15353290330-kazdy-krok-se-pocita-rim/>

Doporučuji ke zhlédnutí. Krásná chvíle, kdy se společně s účastníky můžete zamyslet nad smyslem pěších poutí a života. Věřím, že Vás film nadchne. Ale protože ne každý může vyrazit na pěší pout' do Říma nebo Santiaga, tak Vám navrhuji možnost zúčastnit se letos již 24. ročníku pěší pouti na Velehrad v termínu 19. - 24. srpna 2024. Připojte se k nám i třeba jen na jeden den. I na pěší pouti se Velehrad se počítá každý krok - zastavte myšlenky, opusťte na pár dní shon světa a modlit se nohama - lepší dovolenou nenaleznete B-:-) Více informací o pouti na Velehrad naleznete na <https://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad--c/pozvanky-na-velehrad-i-jinam-i-p-2-0-2-4/> Václav Šustr

Plán poutí na rok 2024: 18. – 24. 8. - XXIV. pěší pout' na Velehrad,

21. září – XXI. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka;

15. září. – Vídeň (Rakousko); 26. – 28. října – Severní Čechy

Plán poutí NJ na rok 2024:

červenec – Kunštát, srpen – Heřmanov, září – Pavlov

říjen – Křoví; listopad , prosinec (300. pout') - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 294. pout' NJ do Olešné ve čtvrtek 13. června 2024 v 18 hodin – hlavní celebrant P. Mgr. Karel Janů, farář v Dačicích, Dešné, Nových Sadech a Slavonicích.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzavěrka příštího čísla je 20. 5. 2024. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém;** Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970